19/10/2021

Петте музея на Рилския манастир представят хилядолетната история на България

Петте музея на Рилската света обител представят хилядолетната история на България, богатата богослужебна и книжовна дейност, както и стопанското устройство на манастира в периода 18-19-и век.

Едно от тези забележителни места – иконната галерия, днес посреща участниците в 16-ата световна среща на българските медии, организирана от БТА.

Галерията е осветена и официално открита през април 2012 г., след като дълго време е затворена заради ремонти и реставрационни дейности на залата и експонатите. Представени са 80 избрани от фонда на музея икони от най-известните иконописни школи на България, редом с 28 портрета на игумените на обителта за времето от 1860 до 2005 г.

ИКОНИТЕ

Сред най-ценните икони са две от 18-и в. – на основателя на Самоковската иконописна школа Христо Димитров, а също и няколко икони от параклиса „Преображение Господне“ в Хрельовата кула.

На западната стена са разположени т. нар. „златни икони“ от храма „Успение Богородично“ при метоха „Пчелино“, рисувани през 1789 г. Ктитор на тези икони е рилският монах Игнатий.

На източната стена са иконите на Никола Доспевски от Самоковската школа, използвани като празнични икони в централния манастирски храм.

ПОРТРЕТИТЕ

На втория ред, над иконите, са подредени игуменските портрети, които започват с патриарха на българските учители и книжовници йеромонах Неофит Рилски. Той игуменства в годините 1860-1864, като е избран на мястото на починалия дългогодишен игумен Йосиф. В по-голямата си част портретите са рисувани от рилския монах Методий в периода 1931-1933 г.

ДРУГИТЕ МУЗЕИ

Не по-малко интересни са и останалите четири музея. Църковно-историческият музей включва основната колекция от експонати, свързани с историята на манастира от създаването му – от неговия основател св. Йоан Рилски до края на 19-и в. Там могат да се видят стенописи, икони, църковна утвар, богослужебни одежди, напрестолни кръстове, ръкописни и старопечатни книги, щампи. Централно място заема Рафаиловият кръст, изработен от монах Рафаил в началото на 19-и в. Кръстът представлява неповторима творба на българската миниатюрна дърворезба.

Музеят „Манастирско стопанство“ запознава с част от стопанската дейност на манастира.

Запазени са старата воденица, фурната за печене на хляб, уреди за дърводобив и пчеларство. Най-интересната част е магерницата, където се е приготвяла храната за монасите и многобройните поклонници. По конструкция и оформление тя е призната за изключително строително творение, дело на майстор Алекси от село Рила.

Етнографската експозиция е в залите с тъкани, носии и накити, подарени на манастира от занаятчийски сдружения и поклонници от всички краища на българските земи. През Възраждането някои български селища разполагали със собствени помещения, наричани архондарици. В тях отсядали техните жители по време на престоя им в обителта. Те се грижели за тяхното обзавеждане и поддържане в духа на родните им места. В автентичния им

вид до днес са запазени Копривщенска, Тетевенска, Чирпанска, Кюстендилска и Габровска гостни стаи.

Хрельовата кула е най-старата запазена сграда в Рилския манастир. Построена е през 1335 г. от протосеваст Стефан Хрельо Драговол. Кулата е каменна, пететажна, висока 23,60 метра. На последния етаж се намира параклисът „Преображение Господне“ със стенописи от 14-и век.

dobrotoliubie.com